

ЯКІСТЬ ЯГІД ІЗ ЗОН РАДІОЛОГІЧНОГО ЗАБРУДНЕННЯ

Сучасний радіологічний стан насаджень ягідних культур в умовах зони безумовного (обов'язкового) відселення Житомирщини

Проведено радіологічну оцінку стану насаджень суніці садової та смородини чорної у населених пунктах зони безумовного (обов'язкового) відселення Народицького району. Встановлено показники щільності забруднення ґрунтового покриву насаджень, визначено рівень накопичення ^{137}Cs та ^{90}Sr у вегетативних органах культур. Підтверджено можливість одержання безпечної за вмістом радіонуклідів ягідної продукції.

радіонукліди, ягідні насадження, ґрунт, вегетативні органи, плоди

Наслідком аварії на Чорнобильській АЕС стало масштабне територіальне забруднення довкілля радіонуклідами. Високий рівень радіаційного забруднення відмічено в семи областях України, але найбільш відчутним він став для Житомирщини, особливо для зони Полісся. Радіоактивне забруднення значно обмежило традиційне ведення населенням сільськогосподарського виробництва у даній місцевості. Після аварії практично не можливо було одержати продукцію, яка б відповідала екологічним нормам. Значною мірою це стосувалось і плодових культур [8, 10]. Такий стан речей став підставою для державного реагування, вжиття заходів щодо ліквідації наслідків аварії та мінімізації їх впливу на здоров'я населення.

Внаслідок провадження контролю заходів радіологічна ситуація Житомирського регіону помітно покращилася і практично стала прогнозованою. З моменту аварії на ЧАЕС завдяки природному розпаду ізотопів щільність забруднення ґрунту відносно початкового (100%) знизилась до 30%. Спостерігається стійка тенденція до зменшення переходу ^{137}Cs та ^{90}Sr з ґрунту в рослини у динаміці за роками. Забруднення основної сільськогосподарської продукції відповідає допустимим рівням [6, 7].

В межах зони безумовного (обо-

В.Г. КУЯН,
доктор сільськогосподарських наук,
О.Б. ОВЕЗМИРАДОВА,
асистент
Житомирський національний
агроекологічний університет

в'язкового) відселення на землях, вилучених з господарського обігу, ще й досі діє ряд обмежень щодо ведення та розвитку практично всіх галузей сільського господарства, у т.ч. і плодівництва [3, 6]. З огляду на можливість поступового відродження плодівництва в межах сільських територій регіону радіоактивного забруднення виникає необхідність проведення досліджень, спрямованих на вивчення стану забруднення насаджень ^{137}Cs і ^{90}Sr та визначення придатності для безпечної споживання продукції, вирощеної в умовах зонального рівня радіаційного забруднення місцевості.

Як правило, зниження рівнів накопичення радіонуклідів рослинами є характерним явищем для їх міграції у біоценозі з часом після надходження в середовище [4]. Однак, незважаючи на оцінку фахівців щодо стабільності радіологічної ситуації в забруднених районах, її поліпшення значно сповільнилось, особливо в останні роки, що пов'язують з припиненням здійснення заходів, спрямованих на зниження надходження і накопичення радіонуклідів у рослинницькій продукції. Зокрема переміщення радіонуклідів у кореневмісний шар ґрунту за одночасного зменшення внесення мінеральних добрив і вапна призвело до певного підвищення вмісту їх у ягідній продукції [7]. Враховуючи те, що суніця садова та смородина чорна є найпоширенішими ягідними культурами на Поліссі, радіоекологічні дослідження повинні бути невід'ємним аспектом, пов'язаним з їх вирощуванням. До того ж утримання насаджень у беззмінній культурі (внаслідок багаторічного життєвого циклу рослин) призводить до тривалого поглинання радіоактивних речовин та локалізації їх у багаторічних органах культури, що зумовлює необхідність моніторингових досліджень за станом забруднення насаджень, особливо в районах обов'язкового відселення, де й сьогодні проживає незначна кількість населення.

Методика досліджень. Протягом 2006–2008 рр. у зоні безумовного (обов'язкового) відселення Народицького району Житомирської області в межах населених пунктів с. Старе Шарно і смт. Народичі, що є повністю та частково відселеними (рис. 1), обстежували на присадибних ділянках домінуючі насадження

Садиба с. Старе Шарно

Садиба смт. Народичі

Рис. 1. Місця відбору зразків у населених пунктах зони безумовного (обов'язкового) відселення Народицького району

суніці садової сорту Київська рання та смородини чорної сорту Лія ро-рюча. Грунти дерново-підзолисті су-пішані з низькою природною родю-чістю (вміст гумусу в орному шарі — 0,97—1,57%, pH_{KCl} — 4,5—5,9).

Для радіологічного аналізу від-бирали зразки вегетативних органів, плодів та ґрунту. Питому активність ¹³⁷Cs у зразках визначали детекто-ром NaI (63—63 мм) на гамма-спектрометрі АК-1 з діапазоном ре-єстрованого гамма-випромінювання 200—270 кЕВ та енергетичним роз-діленням 8,5% за ¹³⁷Cs. Активність ⁹⁰Sr — на стаціонарному радіометрі РИ-БГ з детектором БДТЕС-100.

Екологічну оцінку плодів за вмі-стом ¹³⁷Cs та ⁹⁰Sr здійснювали відпо-відно до гігієнічних норм допусти-мих рівнів вмісту радіонуклідів [5].

Результати дослідження. Наяв-ність радіоізотопів ¹³⁷Cs і ⁹⁰Sr у ґрун-ті на сьогодні вважається визна-чальним фактором накопичення їх рослинами. У ґрутовому покриві досліджуваних насаджень перева-жають кислі, малогумусні ґрунти легкого гранулометричного складу, для яких характерною є висока мо-більність радіонуклідів ¹³⁷Cs і ⁹⁰Sr. За даними наших досліджень, у зоні обов’язкового відселення забруд-нення ґрунту присадибних наса-джень ягідних культур залишається ще досить високим та характеризу-ється значною строкатістю та пев-ною неоднорідністю за розподілом радіонуклідів у ризосфері (рис. 2).

У 0—20 см шарі ґрунту насаджень суніці садової у с. Ст. Шарно, де протягом значного періоду ґрунт не обробляється, щільність забруднення ¹³⁷Cs становила 585,6 кБк/м², ⁹⁰Sr — 12,2 кБк/м². Радіоактивність ґрунту насаджень в межах смт. Народичі,

де ґрунт обробляли, відрізнялась у 1,3—1,5 раза нижчим рівнем порів-няно з показниками у с. Ст. Шарно. Характер забруднення ймовірно зу-мовлений перерозподілом радіонуклідів у нижні шари, тобто виведен-ням їх за межі ризосфери рослин, якому сприяло щорічне розпушу-вання ґрунту.

Показники щільності забруднен-ня 0—20 см шару ґрунту насаджень смородини чорної ¹³⁷Cs на терито-рії радіологічного моніторингу ва-ріювали в межах 164,9—312,0 кБк/м², ⁹⁰Sr — 14,6—36,6 кБк/м². До того ж рівень забруднення ґрунту у с. Ст. Шарно був у 1,4—2,9 раза вищий, ніж в смт. Народичі. Проте навіть за різних рівнів радіоактив-ного забруднення досліджуваних на-саджень відмічено аналогічний ха-рактер розподілу ¹³⁷Cs та ⁹⁰Sr по про-філю ґрунту. У верхньому 0—20 см шарі ґрунту спостерігалась у 1,08—4,02 раза вища радіоактивність, ніж у шарі 21—40 см. При цьому мігра-ція радіонуклідів у ґрунті насаджень с. Ст. Шарно за відсутності меха-нічного впливу на нього зумовлена природними процесами, тоді як у насадженнях смт. Народичі їх пере-розділ пов’язаний з періодичним перемішуванням орного шару ґрунту внаслідок обробітку. Крім того, не виключається можливість біоген-ного перенесення радіонуклідів ко-реневою системою рослин з нижніх горизонтів ґрунту.

Значне забруднення ґрунту та його властивості зумовлюють висо-ку міграційну здатність радіонуклі-дів ¹³⁷Cs і ⁹⁰Sr та їх доступність для ко-реневого вбирання рослинами. Активність переходу радіонуклідів значною мірою залежить від ана-томо-морфологічних особливостей

кореневої системи, її архітектоніки, вимогливості культур до елементів мінерального живлення та ряду ін-ших факторів [1, 2]. При коренево-му надходженні видова акумуляція ¹³⁷Cs і ⁹⁰Sr рослинами може різни-тись у 10—30 разів [9]. Досліджува-ні насадження значно різнились за фізіологічним станом та системою утримання, що суттєво позначилось на інтенсивності акумуляції радіо-нуклідів у вегетативних та генера-тивних органах рослин.

Радіологічними дослідженнями було встановлено, що рівні забруд-нення різних органів суніці ¹³⁷Cs і ⁹⁰Sr відрізняються у 1,2—12,9, смо-родини — у 1,3—11,4 раза (табл.). Разом з тим слід відмітити дещо нижчий рівень забруднення наса-джень, розміщених в межах при-ватної забудови смт. Народичі (¹³⁷Cs — 4,3—78,8 Бк/кг, ⁹⁰Sr — 2,8—45,8 Бк/кг), порівняно з насаджен-нями с. Ст. Шарно (¹³⁷Cs — 8,02—153,5 Бк/кг, ⁹⁰Sr — 3,97—63,6 Бк/кг), що, очевидно, вказує на залежність процесу вертикальної міграції раді-онуклідів у рослині від зональних рівнів забруднення ґрунту.

За відбору зразків кореневої системи суніці для радіологічного аналізу було встановлено, що ос-новна маса її життєдіяльної частини (блізько 90%) функціонує у верхньому забрудненому 0—20 см шарі ґрунту. При цьому кореневища рослин, порівняно з придатковими коренями, мали у 1,8—2,0 раза ви-щий рівень забруднення ¹³⁷Cs та в 1,2—1,9 раза — ⁹⁰Sr. Така диферен-ціація може бути пов’язана тривалі-шим вбиранням та локалізацією ра-діонуклідів кореневищем суніці, що зумовлено багаторічним характером його росту і розвитку, тоді як при-даткові корені здебільшого здатні до періодичного відмирання.

Висока питома активність ¹³⁷Cs та ⁹⁰Sr характерна й провідним ко-реням смородини, при цьому в на-садженнях с. Ст. Шарно рівень їх забруднення ¹³⁷Cs був у 2,5 раза, ⁹⁰Sr — в 1,9 раза вищим, ніж у смт. Народичі, що зумовлено зо-нальним забрудненням ґрутового покриву. Варто зазначити, що ко-ренева система ягідних культур, як багаторічний орган, здатна локалізу-вати елементи, збільшуючи їх кіль-кість протягом тривалого життєвого періоду рослин.

Особливістю вертикальної мігра-ції радіонуклідів є неоднакова активність надходження їх у різні

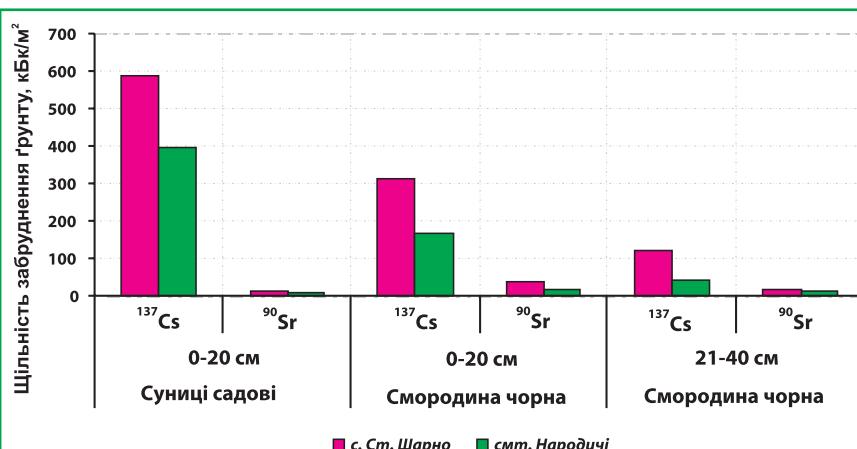

Рис. 2. Щільність забруднення кореневісних шарів ґрунту ягідних насаджень, кБк/м²

**Питома активність ^{137}Cs та ^{90}Sr у вегетативних органах
та плодах ягідних культур, Бк/кг**

Назва зразка	с. Ст. Шарно		смт. Народичі	
	^{137}Cs	^{90}Sr	^{137}Cs	^{90}Sr
Суниця садова				
Кореневища	153,5 ± 35,53	63,61 ± 15,9	78,77 ± 14,76	45,84 ± 5,16
Придаткові корені	75,32 ± 9,49	54,14 ± 12,8	44,72 ± 5,64	24,49 ± 3,79
Стебла	64,91 ± 5,99	27,62 ± 4,29	35,66 ± 2,99	21,21 ± 3,70
Листки	71,62 ± 9,38	32,63 ± 5,97	45,04 ± 5,65	28,49 ± 3,85
Плоди	—	—	6,10 ± 1,64	4,22 ± 1,12
Смородина чорна				
Провідні корені	72,10 ± 17,05	45,35 ± 23,41	28,95 ± 5,27	23,92 ± 4,18
Листки	23,40 ± 7,86	21,60 ± 2,74	22,0 ± 3,85	15,66 ± 3,18
Плоди	8,02 ± 1,17	3,97 ± 1,17	4,25 ± 0,73	2,84 ± 0,48

утворення надземної системи. Стебла й листкова поверхня характеризуються ще досить високою питомою активністю ^{137}Cs і ^{90}Sr , хоч і дещо нижчою, ніж коренева система рослин. Листки суниці в 1,1–1,3 раза активніше акумулюють ^{137}Cs та в 1,2–1,3 раза — ^{90}Sr , ніж стебла.

Листки смородини, порівняно з коренями, вибрали у 1,3–3,1 раза менше ^{137}Cs та в 1,5–2,1 раза — ^{90}Sr . Смородина чорна відноситься до листопадних культур, тому накопичена кількість елементів після закінчення вегетаційного періоду щорічно відчувається, таким чином формуючи особливий біохімічний склад ґрунтового покриву.

Найменшою питомою активністю радіонуклідів відрізнялись плоди досліджуваних культур. Питома активність ^{137}Cs в ягодах суниці становила 6,1 Бк/кг, ^{90}Sr — 4,2 Бк/кг та порівняно з листками, відбраними на тих же ділянках, була меншою у 7,4 та 6,8 раза відповідно.

Показники вмісту цезію ^{137}Cs в ягодах смородини варіювали у межах 4,3–8,0 Бк/кг, стронцію ^{90}Sr — 2,8–3,97 Бк/кг. Оскільки показники вмісту ^{137}Cs і ^{90}Sr в плодах ягідних культур не перевищували встановлений допустимий рівень (^{137}Cs — 70 Бк/кг, ^{90}Sr — 10 Бк/кг), їх можна віднести до екологічно безпечних.

ВИСНОВКИ

Вивчення вертикальної міграції радіонуклідів у насадженнях ягідних культур дало можливість встановити певну залежність цього процесу від рівнів зонального забруднення, систем утримання ґрунту та розподілу ізотопів у ризосфері рослин.

Щільність забруднення ґрунту насаджень с. Старе Шарно та

смт. Народичі становить: ^{137}Cs — до 585,6 кБк/м²; ^{90}Sr — до 36,6 кБк/м². Вирощувана ягідна продукція на цих ґрунтах містить ^{137}Cs — 4,3–8,0 Бк/кг і ^{90}Sr — 2,8–4,2 Бк/кг. Дані показники вмісту радіонуклідів нижчі допустимих норм.

Найвищу інтенсивність акумуляції радіонуклідів у вегетативних органах виявлено у суниці садової. Здатність до накопичення ^{137}Cs у плодах є вищою у смородини чорної, ^{90}Sr — у суниці садової.

У подальших дослідженнях слід приділити увагу ґрунтовнішому вивченю вертикальної міграції радіонуклідів у насадженнях ягідних культур, що ростуть на залишених ділянках зони обов'язкового відселення Житомирщини.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бондарь П.Ф. Биологическая доступность радиоцеция и радиостронция и ее влияние на накопление радионуклидов в урожае в зависимости от особенностей растений / П.Ф. Бондарь, Н.Р. Терещенко, И.О. Шматок // Радиационная биология. Радиоэкология. — 1998. — Т. 38, № 2. — С. 283–289.

2. Бондарь П.Ф. Влияние почвенно-климатических условий на накопление ^{90}Sr растениями из почвы и прогнозирование уровней загрязнения урожая / П.Ф. Бондарь // Агрочимия. — 1983. — № 7. — С. 69–79.

3. Ведення сільського господарства в умовах радіоактивного забруднення території України внаслідок аварії на Чорнобильській АЕС на період 1999–2002 рр.: Метод. рек. / під ред. Б.С. Прістера, В.О. Кашпарова, М.М. Лазарєва [та ін.] // УНДІ с.-г. радіології. — К., 1998. — 104 с.

4. Ведення сільськогосподарського виробництва на територіях, забруднених внаслідок Чорнобильської катастрофи, у віддалений період: Метод. рек. / за заг. ред. Б.С. Прістера. — К.: Атіка-Н, 2007. — 196 с.

5. ГН 6.6.1.1-130-2006. Допустимі рівні вмісту радіонуклідів ^{137}Cs і ^{90}Sr у продуктах харчування та питній воді. Державні гігієнічні нормативи: затв. наказом МОЗ України

від 03.05.2006 № 256; зареєст. Мініст. України 17.07.2006 р. за № 845/12719.

6. Дідух М.І. Радіоекологічна оцінка території зони безумовного (обов'язкового) відселення Житомирської області / М.І. Дідух, Л.Д. Романчук, Я.А. Можар // Досвід подолання наслідків Чорнобильської катастрофи в сільському та лісовому господарстві — 20 років після аварії на ЧАЕС: зб. доп. учасників V міжнар. наук. конф., (18–20 трав. 2006 р.) — Житомир, 2006. — С. 130–134.

7. Савченко Ю.І. Міграція ^{137}Cs у ґрунтах і сільськогосподарській продукції після аварії на Чорнобильській АЕС / Ю.І. Савченко, А.С. Малиновський, В.Б. Ковалев [та ін.] // Досвід подолання наслідків Чорнобильської катастрофи в сільському та лісовому господарстві — 20 років після аварії на ЧАЕС: зб. доп. учасників V міжнар. наук. конф. (18–20 трав. 2006 р.) — Житомир, 2006. — С. 38–52.

8. Смоляр В.І. Ионизирующая радиация и питание / В.И. Смоляр. — К.: Здоровье, 1992. — 176 с.

9. Черников В.А. Агроекология / В.А. Черников, Р.М. Алексахін, А.В. Голубев [и др.]. — М.: Колос, 2000. — 536 с.

10. Kubik M. Skazenie prompenioworze owocow w Polsce w roku 1986 / M. Kubik // Ogrodictwo. — 1987. — Vol 24, № 7, P. 9–11.

Куян В.Г., Оvezmyradova О.Б.

Современное радиологическое состояние насаждений ягодных культур зоны безусловного (обязательного) отселения Житомирщины

Проведена радиологическая оценка состояния насаждений земляники садовой и смородины чёрной в населенных пунктах зоны безусловного (обязательного) отселения Народичского района. Установлены показатели плотности загрязнения почвенного покрова насаждений ^{137}Cs и ^{90}Sr , определен уровень их накопления в вегетативных органах культур. Подтверждена возможность получения безопасной по содержанию радионуклидов ягодной продукции.

радионуклиды, ягодные насаждения, ґрунт, вегетативные органи, плоды

Kuyan V.H., Ovezmyradova O.B.

Present radiological state of berries plantations in Zhytomir region obligatory resettlement zone

The radiological assessment of the state of berries plantations in the settlements of Narodychi district obligatory resettlement zone is made. The indexes related to the density of the plantation ground cover contamination with ^{137}Cs and ^{90}Sr are determined, the level of their accumulation in the crop vegetative organs are specified. The possibility of obtaining safe berries production as to its radionuclide content is confirmed.

radionuclides, berries plantations, soil, vegetative organs, fruits

Рецензент:
Коткова Т.М., канд. с.-г. наук
Житомирський національний агроекологічний університет